

Voor onze kleinkinderen

Pake Eelke vertelt van Jezus

KINDERBIJBEL VOOR DE OUDERE JEUGD

Het Nieuwe Testament - deel 2 - De Messias

Laat de kinderen tot Mij komen (Mattheüs 19 : 14)

daar wij niet zien op het zichtbare, maar op het onzichtbare;
want het zichtbare is tijdelijk, maar het onzichtbare is eeuwig.

2 Korintiërs 4 : 18

Lieve kleinkinderen, deze bovenstaande tekst staat in onze trouwbijbel, die jullie omie en ik kregen, toen wij op 16 oktober 1970 in de Gereformeerde kerk in Loppersum trouwden.

*Misschien vinden jullie deze zinnen een beetje moeilijk te begrijpen.
Gelukkig is er speciaal voor jonge mensen een 'Bijbel in Gewone Taal'.*

In die bijbel staat deze tekst als volgt vertaald:

‘De dingen die wij om ons heen zien, zijn niet belangrijk.
Het gaat om de dingen die we nog niet zien.
Want alle zichtbare dingen zullen verdwijnen,
maar de dingen die we nu nog niet zien, zijn eeuwig.’

Jezus leerde de mensen wat het allerbelangrijkste in je leven is. Dat is niet om ten koste van alles miljonair te worden. Nee, zei Jezus, je moet zelfs niet proberen om rijk te worden. Want aardse rijkdom rot weg of wordt gestolen. Nee, zorg dat je rijk wordt in de hemel. Want hemelse rijkdom verdwijnt nooit, ook al is die nu nog niet zichtbaar. Die kan niet wegrotten of gestolen worden. Laat de hemelse rijkdom het allerbelangrijkste voor je zijn.

*Veel dank ben ik verschuldigd aan Gíjs Verbaan in Oldebroek,
die alle hoofdstukken van deze kinderbijbel gelezen,
gecorrigeerd en zo nodig aangevuld heeft.*

Voor onze kleinkinderen.

Deze kinderbijbel voor de oudere jeugd is een heel vrije vertaling van ‘De Hillige Histoarje’ geschreven door Ulbe van Houten, vanuit de Friese taal in het Nederlands.

Je kunt ook zeggen dat ik veel stukjes tekst van Ulbe van Houten op mijn eigen manier naverteld heb. Ook heb ik stukjes tekst die in deze kinderbijbel staan, overgeslagen en zinnen van mijzelf toegevoegd. Ook heb ik zinnen uit de ‘Bijbel in gewone taal’ letterlijk overgeschreven.

*Lieve kleinkinderen Klaas, Niels, Meike, Lieke,
Annemijn, Yfke, Anniek en Jonna.*

Toen ik, jullie pake Eelke, heel veel jaren geleden nog voor de klas stond, vertelde ik elke morgen een bijbelverhaal aan mijn leerlingen. Ja, met een verhaal uit de bijbel, daar begon ik op school elke dag mee. Naast de bijbel gebruikte ik de kinderbijbel 'De Hillige Histoarje' om mij voor te bereiden om een 'spannend' verhaal te kunnen vertellen. Ja, ik probeerde altijd zo spannend mogelijk een verhaal uit de bijbel te vertellen. De kinderen moesten het verhaal mooi vinden, spannend om naar te luisteren en niet blij zijn dat het uit was, omdat ze het langdradig en saai vonden.

Speciaal voor jullie, onze alle acht kleinkinderen, heb ik deze verhalen uit de bijbel vanuit het Fries in het Nederlands vertaald.

Omdat jullie geen Fries spreken en ook niet verstaan, ga ik proberen om deze kinderbijbel in het Nederlands te vertalen. Ik ga beginnen met het verhaal over de geboorte van de Here Jezus.

Nu jullie vandaag dit eerste boekje krijgen is het Eerste Kerstdag, dinsdag 25 december 2018

Het is ook niet voor niets dat wij nu met elkaar Kerstfeest vieren. Jullie omie en ik vinden dit heel bijzonder en we hopen dat we dit feest nog veel jaren met elkaar mogen vieren.

Maar voordat ik met het vertalen van deze kinderbijbel begin, moeten jullie eerst weten, waarom wij elk jaar weer het KERSTFEEST vieren.

Waarom werd baby Jezus geboren?

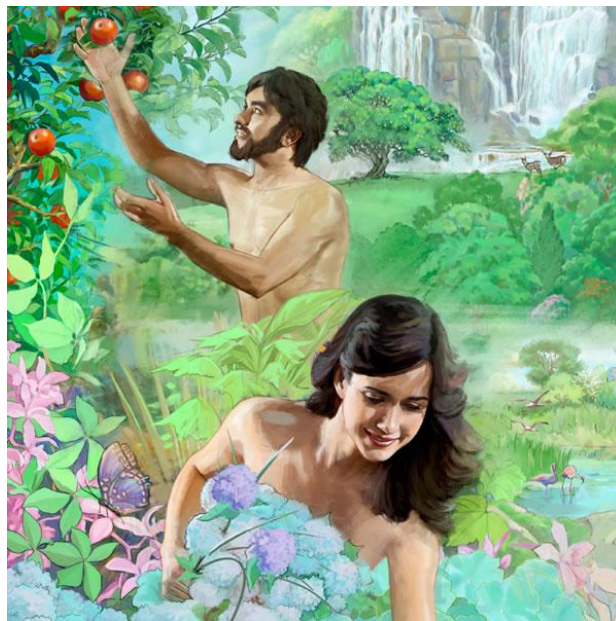
Nu, dan moet ik jullie eerst een heel, heel oud verhaal vertellen, dat in de bijbel staat. Het is één van de oudste verhalen op deze wereld. Misschien wel het alleroudste, maar dat weet ik niet.

In het eerste verhaal in de bijbel gaat het er over dat God de aarde, de zon, de maan en de sterren gemaakt heeft. Ja, het hele heelal.

In dit scheppingsverhaal staat dat God als laatste de mens schiep. De kroon op Zijn schepping. Ja, als laatste kwamen er mensen op deze wereld, mensen zoals jullie, jullie papa's en mama's en omie en ik.

En fijn dat die eerste twee mensen het hier op deze wereld hadden! Je kunt het je niet voorstellen, hoe mooi alles was. Ze hadden nooit honger, leden nooit pijn, wisten niet wat verdriet was. Ik denk, ja ik weet het wel zeker: ze konden niet eens huilen.

Ze waren zo gelukkig, deze twee eerste mensen op deze wereld, Adam en Eva, om reden dat ze niet wisten wat pijn en verdriet was. Zo had God hen gemaakt. Geschapen naar Zijn Beeld, zoals wij vroeger zeiden.

Deze twee eerste mensen op deze wereld mochten alles doen waar ze maar zin in hadden en wat ze maar wilden. Alles? Nee, ook in het paradijs mocht dat niet. In de bijbel staat dat Adam en Eva niet mochten eten van de vruchten van twee bomen. Van alle andere bomen mochten ze wel eten, zo veel als ze maar wilden. De eerste boom, waar ze geen vruchten vanaf mochten plukken heette 'De boom van kennis van goed en kwaad'. En de tweede 'De boom des levens.'

Nu, het was helemaal niet erg, dat ze van deze twee bomen geen vruchten mochten plukken. Er waren zoveel andere bomen, waar ze de heerlijkste

vruchten van mochten plukken en eten. Ze hadden de vruchten van deze twee bomen helemaal niet nodig. Nee, er was overvloed aan eten en drinken. En waarom dan van deze bomen vruchten plukken, wat niet mocht van God?

Het verhaal gaat verder.

Op een dag was Eva zonder dat Adam in de buurt was, druk aan het werk, vlakbij 'de boom van kennis van goed en kwaad'.

Nu moeten jullie wel weten, dat in die tijd, in het paradijs, waar Adam en Eva woonden, zij gewoon met dieren konden praten. Met honden en katten en ook met roofdieren, zoals de leeuw en de tijger. Deze roofdieren aten gewoon gras. Een pas geboren lammetje kon rustig spelen, vlak bij een sterke stoere leeuw. De leeuw deed hem geen kwaad, sloeg hem niet dood en at hem niet op. In het paradijs was de volmaakte vrede.

Terwijl Eva druk bezig was, hoorde zij plotseling de stem van een slang. Verbaasd luisterde zij. Niet omdat de slang tegen haar praatte, maar om wat deze slang tegen haar zei:

'Eva, weet jij wel waarom jij niet van deze heerlijke vruchten mag eten? Nee? Nu, ik weet het wel. Als jij een vrucht van deze boom eet, dan ben je gelijk aan God. Dan ben jij ook God. Jij weet nu niet wat verkeerde dingen zijn. Jij bent ook nog nooit in je leven boos of verdrietig geweest. Je weet niet eens wat honger en pijn is. Maar, als jij van deze heerlijke vrucht een hapje neemt, dan ben jij gelijk aan God. En dat wil God niet. Daarom heeft Hij het je verboden.' En Eva? *Zonder er goed bij na te denken, wilde zij ook wel zo machtig zijn als God. Dat was toch leuk? En zij plukte een vrucht van 'de boom van kennis van goed en kwaad', nam een hap, en*

Direct bij het eerste hapje wist ze al: 'Ik ben ongehoorzaam. Dit had ik nooit, nooit, nooit mogen doen. O, wat heb ik een spijt! En die goede Adam van mij, mijn man, hij weet niet wat verkeerde dingen zijn. En ik nu wel. Maar dat wil ik niet! Ik wil dat Adam gelijk aan mij is. Ook hij moet ongehoorzaam zijn aan God. Dat ga ik nu direct regelen.'

Ze plukte nog een lekkere vrucht van 'de boom van kennis van goed en kwaad' en zocht Adam op. Voor de eerste keer in haar leven zag ze dat Adam geen kleren aan had. Ook zij zelf was naakt, ontdekte ze.

Nee, Adam en Eva hadden in het paradijs geen kleren aan. Maar ze schaamden zich niet voor elkaar. Ze wisten niet eens wat dat was, je voor elkaar schamen.

'Lieve man, lieve Adam, moet je eens kijken, wat voor lekkere vrucht ik gevonden heb. Heerlijk. Proef eens.'

En Adam vroeg niet eens van welke boom deze vrucht afkomstig was. Hij at, omdat Eva dat tegen hem zei. Hij vertrouwde haar toch! Hij wist op dat moment nog niet wat verkeerde dingen doen was.

Maar bij de eerste hap ontdekte ook hij, dat hij geen kleren aan had. Adam en

Eva, ze waren allebei naakt. Nu wisten ze het verschil tussen goed en kwaad. Wisten ze ook dat ze naakt waren. Ze schaamden zich voor elkaar.

Diezelfde avond in het paradijs kwam God op bezoek bij Adam en Eva.

‘Adam, waar ben je? Waarom hebben jullie je voor Mij verstopt?’

‘God, wij zijn naakt. Wij hebben geen kleren aan.’

‘Wie heeft jullie laten weten dat jullie naakt zijn?’

‘Ja God, nadat wij van de vruchten van ‘de boom van kennis van goed en kwaad’ gegeten hadden, zagen wij dat we geen kleren aan hadden.’

‘Adam waarom heb jij van de vrucht van die boom gegeten?’

‘Omdat de vrouw, die ik van U gekregen heb, dat tegen mij zei. Het is haar schuld, dat ik een hapje van die vrucht opgegeten heb.’

‘Eva, waarom heb jij van de vrucht van deze boom gegeten?’ vroeg God.

‘Omdat de slang dat tegen mij zei. Het is zijn schuld.’

Ja, lieve kleinkinderen van ons, zo gaat dat bijna altijd, de schuld aan iemand anders geven, van wat je zelf fout gedaan hebt. Ook vandaag aan de dag gebeurt dat nog steeds. Bij kinderen en ook bij grote volwassen mensen.

Als je iets verkeerd hebt gedaan, dan krijg je straf. Dat geldt voor kleine kinderen, maar ook voor volwassen mensen. Er zijn niet voor niets gevangenissen in ons land.

Ook Adam en Eva verdienden straf. Ze waren ongehoorzaam geweest aan God. Hadden gedaan wat God hen verboden had.

Gelukkig staat in dit heel oude verhaal in de bijbel, dat God medelijden kreeg met Adam en Eva. Ze kregen wel straf. Ze mochten niet langer in het paradijs wonen en ze moesten in het vervolg zelfs heel hard werken om aan eten en drinken te komen. Maar de doodstraf, die ze verdiend hadden, kregen ze niet. Nee, die zou later Iemand anders krijgen.

God beloofde toen al aan Adam en Eva dat Hij later de Messias naar de wereld zou sturen, die de straf (de doodstraf) zou krijgen, die Adam en Eva hadden verdiend.

Ook de doodstraf, bestemd voor alle mensen die op deze wereld verkeerde dingen gedaan hebben of nu nog steeds doen, zal de Messias krijgen.

Deze belofte van God, voor de eerste keer beloofd aan Adam en Eva, heet de Moederbelofte. Staat in de bijbel in Genesis 3 : 15

En weten jullie wie deze Messias is? Hoe hij heet?

Dat is Jezus, die meer dan 2000 jaar geleden in Bethlehem geboren is.

En elk jaar weer herdenken wij met Kerstmis de geboorte van Jezus. Je kunt ook zeggen dat wij op Eerste Kerstdag Jezus zijn verjaardag vieren.

Dan ga ik nu beginnen met de vertaling van ‘De Hillige Histoarje’.

Pake Eelke